

[Indenrigsministeren.]

Til den radikale ordfører vil jeg gerne sige, at der må altid være brugbart materiale til en omfattende koppevaccination. Der er kun tale om at ophæve den tvungne vaccination; adgangen til den frivillige vaccination findes stadig væk, og det er klart, at de færøske sundhedsmyndigheder har et ansvar for, at materialet findes.

I øvrigt tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme [af Knud Jespersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 45. Fremsat 13/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Dette lovforslag er det andet lovforslag, der kommer, vedrørende dækningsafgift, og modsat venstres forslag om at ophæve dækningsafgiften går dette her ud på, at man ophæver maksimumspromillen, nemlig på 10.

Jeg har tidligere ved første behandling sagt, hvad det drejer sig om, nemlig at kommunerne har en ret til, men ikke en pligt til, at opkræve en dækningsafgift af forskelsværdien af en ejendom, dvs. ejendomsværdien minus grundværdien, og at disse afgifter skal dække forskellige udgifter, som man ikke kan få dækket på grund af, at ejendomsskylden er ophævet.

Jeg er enig med forslagsstillerne i det principielt rigtige i at give kommunerne adgang til at opkræve afgiften og kunne derfor heller ikke gå ind for venstres forslag om, at man ophæver den. På den anden side fremgår det også af det, jeg har sagt ved en tidligere behandling, at dækningsafgiften har en anden karakter end grundskylden, som ikke er tænkt at skulle dække specielle kommunale udgifter, men bi-

drager til skatteudskrivningen, og provenuet går som sagt til en fællesdækning. Derimod er det altså tanken, at dækningsafgiften skal bidrage til dækning af visse kommunale udgifter, og det forhold synes jeg gør det rimeligt, at der findes en overgrænse.

Jeg må blankt erkende, at det er vanskeligt at angive, hvor store udgifter de dækningsafgiftspligtige ejendomme påfører en kommune, det må i sagens natur være skønsmæssigt, og derfor kan det naturligvis også diskuteres, om overgrænsen bør være 10 promille. I denne forbindelse vil jeg dog gerne pege på, at dækningsafgiften pålignes den aktuelle forskelsværdi, som normalt stiger ved hver almindelig ejendomsvurdering og dermed øger provenuet af afgiften. Dækningsafgiften er altså fordelagtigere for kommunen end den fikserede ejendomsskyld, der efterhånden nedtrappes til nul.

Alt i alt forekommer det mig, at den nuværende ordning inklusive overgrænsen på de 10 promille har fungeret på en fornuftig måde. Det ligger jo sådan, at der er kommuner, der slet ikke opkræver dækningsafgift, og det har de altså ret til.

På denne baggrund kan jeg ikke anbefale lovforslagets vedtagelse.

Poul Mortensen (S):

Jeg er meget enig med ministeren, men jeg vil gerne tilføje, at for det første benytter langt de fleste kommuner sig ikke af denne ret til at opkræve dækningsafgift, og for det andet finder vi det rimeligt med den nuværende overgrænse på de 10 promille. Derfor kan socialdemokratiet ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Aksel Pedersen (V):

Venstre har selv fremsat et lovforslag om at fjerne dækningsafgiften på erhvervsjendomme, og følgelig er vores stilling klar til dette lovforslag. Jeg må gøre opmærksom på, at venstres syn er, at alt, hvad man pålægger en ufærdig produktion, vil være med til at forringe vor konkurrenceevne i udlandet. Derfor er vi imod lovforslag af denne art.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag, der giver frit løb for at øge omkostningsniveauet for erhvervslivet.

Birte Kjørsum (RV):

Det radikale venstres stilling til spørgsmålet om dækningsafgift blev ganske klart formuleret af fru Aase Olesen den 14. oktober d. å. og er at finde i Folketingets Forhandlinger sp. 532-533.

Det radikale venstre kan ikke indse, at der er grund til at ændre reglerne om dækningsafgiften til kommunerne nu, som det foreslås i dette lovforslag. Her har vi et kommunalt selvstyre i landet, og det ser vi overhovedet ingen grund til at ændre inden for dette område. Vi ønsker derfor ikke at medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Kristine Heltberg (SF):

Vi synes, at dette forslag igen er et af de forslag, der prøver at ændre den skæve udvikling i de store byer, specielt København. Det er, som der også meget rigtigt står i bemærkningerne, et forsøg på at skaffe økonomisk dækning for den udvikling, der finder sted i København, for at standse den forkerte tendens. Selvfølgelig er forslaget udtryk for en god vilje, som vi fuldt ud billiger. Det minder i øvrigt stærkt om et forslag, som vi fra SFs side tidligere er fremkommet med, og jeg vil fuldt ud tilslutte mig både intentionen og den tankegang, der ligger i forslaget.

Hvis der var noget, jeg ville pege på, som man kunne tænke sig det udvidet med, så var det måske en ændring af definitionen af, hvad man forstår ved en erhvervsjendom. Det var tidligere sådan, at ejendomme, hvoraf 25 pct. blev anvendt til erhverv, omfattedes af termen erhvervsjendom, mens det i øjeblikket kun er 50 pct. En sådan ændring ville yderligere tjene til en forbedring af bymiljøet, idet det ville være mindre fordelagtigt at udlægge store dele af ejendommene til erhvervslivets brug; derved kunne man måske lettere få byen beboet igen.

Jeg gør mig ingen illusioner, og det vil være svært at komme igennem med dette forslag, men jeg synes, det i alle henseender er et forslag, vi vil støtte og endda udvide.

Hagen Hagensen (KF):

Da venstres forslag om fjernelse af dækningsafgiften var til behandling, sagde jeg nej til dette, for jeg mener, at det vil være naturligt, at man bevarer den ret, som kommunerne har fået. Det er en ret til, at kommunerne kan udskrive dækningsafgift med indtil 10

promille. De kan også lade være med at gøre det, men der er en række kommuner, hvor det er helt naturligt at man har adgangen til at udskrive dækningsafgift.

Da jeg ikke er tilhænger af promillegrænser – det er nu mere i en anden henseende – kunne man måske tro, at jeg så ville give frit slag for kommunerne til at gøre, hvad de ville, med hensyn til dækningsafgift. Det tror jeg nu ikke man skal gøre ud fra den betragtning, at der jo er tale om en særlig afgift. Vi kommer vel ikke væk fra, at der kan være ting, der taler for, at man ikke skal overvælde en alt for stor del af de kommunale ejendomsskatter på dækningsafgiften. Det kan der blive tale om, hvis man giver frit løb.

Jeg må derfor meddele, at vi ikke vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, al den stund der så vidt mig bekendt ikke på noget punkt er rettet henvendelse fra kommunerne om at få overgrænsen bort.

Ritta Ahm (KrF):

Lovforslaget her går jo ud på, at dækningsafgiften generelt skal kunne forhøjes, dér, hvor man opkræver denne særlige afgift.

Man har i forslagens bemærkninger særlig nævnt Københavns problemer. At København har særlig store økonomiske problemer, som ikke kan sammenlignes med landets øvrige byers, det kan der ikke herske nogen som helst tvivl om. Vi behandler i øjeblikket i kommunaludvalget et forslag om generelle tilskud til amter og kommuner, og efter hvad jeg har kunnet udlede af denne første behandling, er der flertal for at løse Københavns særlige problemer. Der er da også stillet en række spørgsmål, som peger på København.

Når vi når så langt i udvalgsarbejdet, at indenrigsministeren kan se, at der ikke findes et flertal for at drage pris- og lønindeksen ind i tilskudsfordelingen, så håber jeg, at ministeren vil være mere åben og vil medvirke positivt til at finde egnede løsninger for København og de omliggende udviklingskommuner.

Nu har jeg ikke erfaret, at Københavns kommune, ej heller andre kommuner, har ønsket at hæve denne særlige dækningsafgift. Vi vil respektere det kommunale selvstyre så langt som muligt, og vi kan derfor ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Litten Hansen (VS):

Som det er blevet sagt, er det et fåtal af

[Litten Hansen.]

kommunerne, der udnytter adgangen til at opkræve dækningsafgiften, så en vedtagelse af dette forslag vil formentlig kun få betydning ganske få steder. Men VS kan støtte forslaget, fordi det har en ikke uvæsentlig betydning for de større byer og helt specielt København, som i stedse stigende grad karakteriseres af faldende indbyggerantal og stigende antal erhvervsvirksomheder og institutioner. Det er også karakteristisk, at København allerede udnytter dækningsafgiften til maksimum og har brug for en forøgelse af den. Derfor kan VS støtte forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Jeg skal allerførst takke ordførerne for SF og VS, som var særdeles positive over for forslaget. Så skal jeg endvidere gøre nogle bemærkninger om selve forslaget.

Med udgangspunkt i den kommunale skatte-lovs § 23 A er der jo i primærkommuner adgang til at opkræve dækningsafgift, men det er jo af forskelsværdien af ejendomme, der anvendes til kontorer, forretninger, hoteller, fabrikker o. lign. Af ejendomme, der delvis anvendes til de nævnte formål, svares dog kun dækningsafgift, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til det nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. Alene deri ligger der jo en begrænsning, som man skal være opmærksom på.

Det er rigtigt, at København er nævnt som eksempel, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forslaget drejer sig om langt mere end København. Hvis man ser på den udvikling, der er foregået omkring en række store byer, så kan man se, at det er en udvikling, hvor der i disse byers periferier er opstået store butikcentre, såkaldte lavprisvarehuse og mange andre ting i tilknytning til sådanne handelscentre. Der har det jo vist sig, at disse kommuner har fået meget store udgifter til gader, til veje, til færdselsregulering, til offentlige befordringsmidler osv. Man kan simpelt hen ikke udvikle sådanne butikcentre i periferien, uden at det medfører meget store udgifter for kommunerne. Hvem tager fortjenesten ude i disse centre? Ja, det er klart, at det gør de erhvervsdrivende, der ejer disse forretninger. Var det helt urimeligt, at de bidrog en lille smule til de forøgede udgifter, som kommunerne får på

den måde? Det synes jeg absolut ikke det ville være.

Så vil jeg gerne gøre nogle af ordførerne, som jo taler så meget om nærdemokrati og kommunernes selvstændighed osv., opmærksom på, at dette her jo netop er at give kommunerne selvstændighed. Det er faktisk at sige til dem: I behøver ikke at holde jer til de 10 promille; I bestemmer selv, hvor stor promillen skal være, og det kan I gøre ud fra de forhold, I specielt har i jeres by. Jeg kan forstå på mange ordførere, at deres selvstændighedstanke altså kun går til de 10 promille, men så er det ikke kommunernes selvstyre mere, nej, så er det her i folketinget, sagen afgøres. Derfor er der lidt hul snak i meget af det med, at man vil overlade til kommunerne selv frit at disponere.

Jeg er glad for, at indenrigsministeren er så imødekommende, at han i hvert fald siger, at selvfølgelig er de 10 promille også et skøn. Så kunne man i hvert fald håbe på, at regeringen ville være med til at skønne noget højere opad, så der blev tale om en anden grænse. Vi så gerne grænsen helt fjernet, men vi vil da ikke modsætte os, at denne skønsmæssige grænse blev flyttet opad.

Hr. Poul Mortensen tilsluttede sig i det store og hele de synspunkter, som indenrigsministeren lagde frem.

Når venstre og fremskridtspartiet ikke vil medvirke, så forbavser det mig sådan set ikke. Det havde været mere overraskende, hvis de havde været positivt indstillet til et sådant forslag.

Jeg synes, de radikales argumentation falder helt til jorden. Det er jo netop at give kommunerne selvstyre at ophæve denne begrænsning på 10 promille, men så langt går altså de radikales opfattelse af, hvad kommunerne kan gøre, ikke.

Jeg håber på, at vi i udvalget kan bore os noget mere ned i disse problemer, for der ligger jo også helt modsatrettede forslag, som tidligere har været til behandling her. Jeg synes, dette forslag i hvert fald kan medvirke til at få det til at gå i den rigtige retning, så man enten helt ophæver grænsen på de 10 promille eller i hvert fald giver de kommuner, som jeg har omtalt og argumenteret for, mulighed for en højere dækningsafgift end de 10 promille, som står i loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om valg til Europa-Parlamentet [af Glistrup m. fl.]

(Lovforslag nr. L 66. Fremsat 14/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det fremgår af bemærkningerne til det af fremskridtspartiet fremsatte forslag til lov om valg til Europa-Parlamentet, at man har villet benytte lejligheden til at fremkomme med nogle principielle tanker på valgområdet, som så kunne give erfaringer til kommende revisioner af grundloven og de såkaldte gammelkendte valglove, som man siger. Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til disse principielle tanker eller til forslaget i øvrigt, men jeg finder dog anledning til at hæfte mig ved nogle praktiske konsekvenser af lovforslaget.

Valgret skal tilkomme enhver over 20 år med bopæl i Danmark, altså også udenlandske statsborgere. Dette kan man være enig eller uenig i, men det bliver straks mere betænkeligt, når det i § 3 foreslås, at valgbar er enhver, som er opstillet overensstemmende med § 4, altså uanset om vedkommende har valgret. I § 4 stilles der i realiteten kun det formkrav, at pågældende har underskrevet anmeldelsen. Det vil sige, at eksempelvis et 7-årigt barn i Malaysia kan være valgbart.

Jeg ved ikke, om hr. Glistrup har forestillet sig, at vi i indenrigsministeriet skulle have nogen som helst mulighed for at kontrollere, om det også er den pågældende kandidat selv, der har underskrevet anmeldelsen. Man kunne jo tænke sig, at en eller flere personer systematisk indleverede et større antal kandidatlister, hvor navnene var afskrevet fra diverse telefonbøger og adressefortegnelser fra måske de mest forskellige steder i verden. Jeg siger ikke, at noget sådant vil ske, men jeg gør dog opmærksom på den nærliggende risiko for misbrug, som den foreslåede ordning vil indebære.

Selv hvis vi ser bort fra sådanne situationer, vil ordningen kræve en administration af et omfang, som går langt ud over, hvad hr. Glistrup ellers gør sig til talsmand for. Man vil endvidere kunne forudse et kandidatantal, som vil gøre det umuligt at fremstille stemmesedler efter de hidtidige principper. Det forudsættes jo i § 8, at samtlige kandidatnavne opføres på stemmesedlerne.

Ifølge bemærkningerne til § 4 må indenrigsministeriet blot sørge for typografisk overskuelighed, som det hedder, såfremt stemmesedlerne svulmer. Jeg synes nok, det er en lovlig flot bemærkning, når man i givet fald vil kunne forestille sig stemmesedler af et omfang som en mindre telefonbog eller i hvert fald en lokal telefonbog.

Der kunne yderligere rettes en række indvendinger mod forslaget, men lad det her være tilstrækkeligt. Forslaget virker overhovedet ikke gennemtænkt, og regeringen kan naturligvis ikke under nogen omstændigheder støtte noget sådant.

Jeg skal erindre om, at statsministeren ved folketingets åbning har meddelt, at regeringen vil fremsætte forslag til lov om valg til Europa-Parlamentet i indeværende samling. Jeg vil tro, at dette forslag vil være mere egnet til en seriøs drøftelse her i tinget end det af hr. Glistrup m. fl. fremsatte lovforslag.

Siden 1973 har dette ting oplevet noget, vi kalder papirusseri. Jeg skal ikke nævne, hvem der har opfundet det, men dette her er i hvert fald højeste potens af papirusseri. Jeg betragter det som misbrug af retten til at fremsætte lovforslag i tinget og spild af tingets tid.

Jeg vil gerne som slutbemærkning sige, at indenrigsministeriet hverken har lod eller del i teknisk eller anden henseende i dette lovforslag. Det er bare til en forklaring, men det behøvede jeg måske slet ikke at have sagt.

Ole Espersen (S):

Dette lovforslag er efter socialdemokratiets opfattelse på to måder et angreb på demokratiets funktionsmuligheder.

For det første må vi spørge, hvorfor dette lovforslag fremsættes. Fremskridtspartiet har deltaget i forhandlinger i markedsudvalget ligesom andre i udvalget. Vi har adskillige gange beskæftiget os med de lovforslag, der bliver nødvendige for at opfylde traktaterne om direkte valg. Vi har talt om forskellige muligheder, vi har talt om at fremlægge forskel-